

POSTANOWIENIE

Dnia 09 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Otulak-Centkowska

Protokolant st. sekt. sąd. M. W.

Przy udziale Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 09 lipca 2015 r. na posiedzeniu

w sprawie zażalenia A. S. na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Siedlcach o umorzeniu dochodzenia

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 329 § 1 i 2 kpk

postanawia:

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 marca 2015r., zatwierdzonym przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Siedlcach w dniu 16 marca 2015r. umorzono dochodzenie w sprawie zaistniałej w okresie od dnia 1 czerwca 2012 roku do dnia 15 grudnia 2014 roku w S. na terenie wzorcowni firmy (...) przy ul. (...) kradzieży, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nieustalanej liczby magnesów reklamowych i zakładek magnetycznych wartości nie mniejszej niż 4600 złotych a następnie przekazania nieustalanej liczby magnesów reklamowych i zakładek magnetycznych instytucjom charytatywnym o nieustalonej wartości a także sprzedaży za pośrednictwem portalu Allegro nieustalonej ilości w/wymienionych magnesów i zakładek o nieustalonej wartości na szkodę A. S. tj. o przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu – na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk.

Z postanowieniem tym nie zgodził się pokrzywdzony A. S.. W złożonym zażaleniu, decyzji tej zarzucił:

- 1) rażące naruszenie art. 2 § 1 pkt 1 i 3 kpk poprzez wydanie postanowienia o umorzeniu dochodzenia na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk poprzedzone oddaleniem w sprawie oddalenia wniosków dowodowych pokrzywdzonego – co w rezultacie doprowadziło do nie uwzględnienia prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego oraz spowodowało, że cele postępowania karnego w przedmiotowej sprawie nie zostały osiągnięte
- 2) rażące naruszenie art. 17 § 1 pkt 1 kpk poprzez jego błędne zastosowanie skutkujące umorzeniem dochodzenia wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego pomimo tego, iż w sprawie nie przeprowadzono pełnego postępowania dowodowego i oddalono wnioski dowodowe pokrzywdzonego, a nadto wydane w błędnym przekonaniu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy niedostatecznie uzasadnia popełnienie czynu zabronionego przez podejrzanych
- 3) rażące naruszenie art. 167 kpk poprzez pominięcie wniosków dowodowych pokrzywdzonego – szczególnie z wyciągów bankowych z konta M. S. zebranych w sprawie 1 Ds 970/13, które w sposób oczywisty zmierzały do wykazania i udowodnienia faktów objętych zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa w przedmiotowej sprawie oraz błędne zastosowanie art. 17 § 1 pkt 5 kpk w postanowieniu o oddaleniu wniosków dowodowego poprzez całkowicie błędne i niczym nie udokumentowane ani nie udowodnione przyjęcie, że wnioski dowodowe nie służy postępowaniu

w sprawie a okoliczność którą ma wyjaśnić nie ma żadnego znaczenia dla sprawy, gdyż tymczasem wyjaśnienie okoliczności sprawy winno służyć prowadzonemu postępowaniu.

Konkludując skarżący domagał się kontynuowania postępowania.

Prokurator Rejonowy w Siedlcach, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i na uwzględnienie nie zasługuje. Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż czynności procesowe wykonano sprawnie, wszechstronnie a ich rezultaty są uzasadnieniem dla podjętej decyzji o umorzeniu dochodzenia. Okoliczności, które legły u podstaw zaskarżonego postanowienia, wbrew temu co uważa skarżący, są dla Sądu zrozumiałe i oczywiste. Dlatego i zdaniem Sądu złożone zażalenie nie zawiera argumentów, które przemawiałyby za merytorycznie odmienną oceną zebranego materiału dowodowego, a tym samym podważałyby zasadność podjętej decyzji.

I tak, zdaniem skarżącego zebrany w sprawie materiał dowodowy został niedostatecznie zebrany a następnie nieprawidłowo zweryfikowany i oceniony. Stanowiska tego Sąd nie podziela, ponieważ w toku przeprowadzonego w sprawie dochodzenia wykonano czynności procesowe – przede wszystkim przesłuchano szereg świadków – które były wystarczające do podjęcia merytorycznej decyzji. Na podstawie wyników tych czynności nie sposób zaskarżonemu postanowieniu i jego autorowi zarzucić brak racjonalizmu, obiektywizmu, profesjonalizmu i wiedzy prawnej, co zdaje się sugerować w zażaleniu skarżący. Oczywiście każdy ma prawo dokonywać własnych ocen w dowolny sposób, ale absolutnie nie może to mieć miejsca w postępowaniu karnym i ferowanych na jego gruncie decyzjach procesowych, którym prócz logiki, zgodności z prawem towarzyszyć musi – jak w zaskarżonym postanowieniu - obiektywizm.

Co zaś tyczy się zawnioskowanych przez skarżącego dowodów, których przeprowadzenia odmówiono mu postanowieniem, to i zdaniem Sądu nie należały one do tych, które byłyby rzeczywiście przydatne dla niniejszego postępowania.

Sąd nie znalazł zatem podstaw do uwzględnienia zażalenia i orzekł jak w postanowieniu.